

**COSTIN AUREL
MERET**

TREI

Editura Transilvania Expres, Braşov, 2016

Costin - Aurel MERET,

TREI

Editura Transilvania Expres
Braşov - 2016

COSTIN-AUREL MEREȚ

TREI

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

TREI

Am avut noroc în drumul meu
Să întâlnesc multe femei.
Poate că sunt cam derbedeu,
Însă am iubit doar trei.

Mama, pe care o ador.
Știu că nu i-a fost ușor
Să mă crească, să mă învețe,
Cu credință și povețe.

Sora, ca pe o apă lină
Ce răzbate printre stânci
Și îmi dăruie lumină
Când mă pierd în văi adânci.

TREI

COSTIN-AUREL MEREȚ

Apoi, o făptură minunată
Mi s-a strecurat în viață
Cu speranța nepătată
Ca să-mi fie veșnic soață.

Poate când mai bate vântul
Mă mai uit după femei,
Dar am să îmi țin cuvântul
Și am să iubesc doar trei.

PARTEA ÎNTAI

IUBIREA CA O CARTE

COSTIN-AUREL MEREȚ

TREI

IUBIREA CA O CARTE

Mi-am dus iubirea unui anticar,
Am pus-o între coperti neînțelese
Și poate cineva cu har
O va rescrie cu slove mai alese.

Eu am iubit cum am știut
Și viața și femeia.
Iubirii i-am păstrat scânteia
Chiar și atunci când m-a durut.

Cu nopți pierdute, vise ruinate,
E ilustrată în fel și chip.
Păstrează în ea speranțe nepătate,
Clepsidra este plină cu boabe de nisip.

Are în ea și versuri fără rimă,
Cuvintele sunt uneori amare.
Sunt personajul acuzat de crimă,
Care nu a rupt în viață lui o floare.

Nu-i de vânzare, este doar expusă
Pe raftul prăfuit, mai într-o parte
Și atunci când crezi că viața-i dusă
Să îți vezi iubirea ca o carte.

COSTIN-AUREL MEREȚ

TREI

FĂRĂ TINE

Fără tine sunt doar o semisferă
Sau poate mai puțin dintr-un întreg
Și tot încerc în viața asta efemeră
Să mă strecor și sensul să-i dezleg.

Amintirile am să le pun într-un rucsac
Și am să plec pe drumul înapoi,
Până în pântec unde o să-mi fac pe plac
Apoi am să mă nasc cu alte vise, noi.

Și am să vin ca notele pe portativ
Să faci din mine mereu o melodie,
Să mă ascuți, să mă iubești fără motiv
Chiar dacă ce se întâmplă îți pare o parodie.

Se poate întâmpla ca să auzi viori
Sau poate în timpane să-ți plângă o chitară,
Atunci vei înțelege de ce de atâtea ori
În râsu-plânsu-mi erai a mea comoară.

Pe o ramură dintr-un copac rebel
Ce poartă în el destinul fructelor culese
S-a așezat încetișor un porumbel
Și pare să îmi spună că soarele nu iese.

Mă îndeamnă să îl cred, știe c-o să doară
Dar îmi promite că va schimba finalul,
Însă din depărtare, un înger care trece dealul
Aude și mă întreabă cum pot să cred o cioară.

Pierdut prin labirint vederea-mi joacă feste,
Iluzii mă dezmiardă și să le cred îmi vine.
Dar am să le dau uitări căci toate sunt poveste
Și nu mai vreau să știu cum este fără tine.

DORINȚA

În noapte dacă vei privi spre cer
Și ai să vezi un car din stele
Nu căuta să înțelegi al lui mister.
Este dorința din gândurile mele.

Mai stai puțin că vine inorogul
Să se înhame la magica trăsură
Și până în zori când o să bată gongul
Am să ajung la tine, pe gura-ți ca o mură.

Voi fi sărutul din lumina dimineții, crudă,
Ce bate în fereastră, la tine în dormitor,
Am să te mângâi și am să-ți usuc petala udă
Din visul ce se sfarmă într-un misterios fior.

Acum tu lasă-mi poarta iubirii deschisă
Căci am să vin și am să repet povestea.
Lasă-te măcar o dată de vraja ei cuprinsă
Și timpul, gură mare, ne va duce vestea,

Că în cer, într-o trăsură
Și o căruță de iubire
Se plimbă pe o rază pură
O mireasă cu al ei mire.

COSTIN-AUREL MEREȚ

TREI

VREAU

Vreau puțin din elixirul tinereții,
Să beau, să mă îmbăt, să cânt
Și lumina blândă a dimineții
Să mă ducă în zbor, purtat de vânt.

Vreau puțin copil să fiu,
Să văd cum floarea dragostei îmi crește,
Să te iubesc fără să știu
Dacă-i aieva sau e doar poveste.

Vreau puțin din timpul pe care l-am pierdut,
Atunci când rătăceam prin gări străine.
Fără să urc în trenuri care au trecut
Cu vise nevisate și destine.

TREI

COSTIN-AUREL MEREȚ

Vreau puțin din forța centrifugă,
Să pot îndepărta trăirile în demență
Care m-au transformat în slugă
Și inima în ritm de decadentă.

Vreau puțin să fiu un nor
Să strâng în mine tot ce astăzi doare
Și apoi cu un sărut căzut ușor
Să mângâi minunata floare.

Nu știu dacă cer prea multe
Sau dacă în fața unei porți închise stau.
Dacă cineva poate să mă ajute
Îi mulțumesc și îi spun că vreau.

ULTIMA PARTE

NIȘTE SCĂRI

COSTIN-AUREL MEREȚ

TREI

NIȘTE SCĂRI

Sunt un om pe niște scări
Care urcă și coboară,
Rătăcind printre chemări
Ca arcușul pe vioară.

Când în jos și când în sus,
Viața mea-i o simfonie.
Simt și cuiul din Isus,
Lacrime din farfurie.

Ochii mei ce sunt ca marea
Și în larg formează valuri
Mă tot caută cu privirea
Pe misterioase maluri.

Gura mea vântul stârnește
Și compune o operetă.
Plânge, râde și iubește,
Iar trezește o trompetă.

Spicele din păr se pleacă,
Știu că ar putea ca mâine
Să se ducă să petreacă
În cuptorul încins de pâine.

Nasul meu miroase moartea
Care vine și se joacă,
O trișez, îi schimb și cartea,
Dar tot stăruie, nu pleacă.

Uite așa se duce timpul
În trăiri, în căutări
Și îmi trece anotimpul
Tot mergând pe niște scări.

RUGĂ

Dă-mi Doamne pasul unui melc stingher
Atunci când mă trimiți în brațul morții,
Spre teritorii unde-i frig și veșnic ger,
Măcar să nu stau ca un prost în fața porții.

Să pot intra, să pot glumi și s-o fac lată
Că în sfârșit după atâta drum, mi-am găsit nevastă,
Cea mai fidelă din toate câte sunt
Și dacă vrei, mai da-mi și voce ca să pot să cânt.

Dă-mi Doamne gândul ca un tunet
Să îl poată auzi atunci când voi ajunge,
Toți mercenarii care m-au călcat pe suflet,
Să îi sature pe nemernici de pofta lor de sânge.

TREI

COSTIN-AUREL MEREȚ

Dă-mi Doamne timp ca să găsesc altarul
Pentru a-mi desăvârși credința în legea firii
Și pentru a înțelege care îți este darul.
Să fiu eu mesagerul speranței și al iubirii.

COSTIN-AUREL MEREȚ

TREI

GÂNDURI DE TATĂ

Știu că mâine, aripi au să-ți crească
Și în văzduh ai să te înalți ușor.
Speranțe multe tind ca să se nască,
De cuibul tău poate o să-ți fie dor.

Miresme neștiute poate te vor îmbăta
Și iluzia te va cuprinde în vraja ei
Dar nu uita copile că în urma ta
Rămâne un dor de tine al unor bătrânei.

Nu-i drept să îți măresc povara,
Nu asta îmi doresc să-ți fiu.
Dar spunemi tu: ce rost mai are gara
Când trenul nu ajunge sau vine prea târziu?

TREI

COSTIN-AUREL MERETȚ

La popa în deal bat clopote în neștire
Și nu e zi de praznic sau altă sărbătoare.
Au început să cânte ăștia o veșnică amintire
Și lacrimi curg băiete căci neputința doare.

De vrei, de poți te rog grăbește-ți pasul.
Timpul nostru nu îl mai măsoară ceasul
Și-i iarnă afară și au început să bată vânturi
Și aș mai avea copile să-ți spun câteva gânduri.

AMINTIRI

Îmi vin în minte vremi îndepărtate
Când dragii mei bunici mă pregăteau de zbor
Și în cuibul de la țară, în nopți întunecate
Luminară somnul să îmi fie mai ușor.

Îmi spunea tataie ca să privesc în grindă
Dar să țin seamă și de pragul de la ușă.
Vezi măi copile icoana pusă în tindă?
Gândește-te la ea când visul e în cătușă.

În altă zi mă preluca bunica,
Știa ea cel mai bine ce-i un copil poznaș.
Când mă vedea cum zăpăcesc pisica
O suduia pe fii-sa plecată la oraș.

Dar când venise ai mei părinți, nu spune un cuvânt,
Se uită la bunicu ca o adevarată doamnă,
Apoi își drege glasul și cu rugăminți ce nu mai sunt
Îi zice fiicei să-i lase nepotul, măcar până la toamnă.

Tata mă privea atent, ar fi dorit să merg acasă,
Mama ar fi vrut și ea să stau cu ei la masă.
Dar cred că s-au gândit la timpul care trece,
Bunici vor fi și ei căci viața se petrece.

Și dus e timpul, duși sunt și bunicii
Și tata a plecat în vizită la ei.
Dar mi-au rămas în suflet printre atâtea vicii.
Tabloul cel mai scump, eternii corifei.

COSTIN-AUREL MEREȚ

TREI

CUPRINS

ÎN LOC DE PREFERAȚĂ TREI

PARTEA ÎNȚAI IUBIREA CA O CARTE

IUBIREA CA O CARTE.....	9
FĂRĂ TINE.....	11
DORINȚA.....	13
VREAU.....	15
IUBIND O STEA.....	17
IUBIRE INTERZISĂ.....	19
LADA DE ZESTRE.....	21
NEMURIRE.....	23
FLOAREA CARNIVORĂ.....	25
TABLOU.....	27
REPER.....	29
AM SĂ ...	31
CHEIA.....	33

PRINȚESA DIN VIS	35
VOI FI.....	37
STUDIU.....	39
FEMEIA LA SINGULAR.....	41
LA PEȚIT.....	43
ZIDUL.....	45
RÂUL.....	47
ÎNTOARCE-TE.....	49
APĂ ȘI ULEI.....	50
DEGEABA ANOTIMPURI.....	51
ACROSTIH.....	53
POVESTE.....	55
POVESTE DE IUBIRE.....	57
O ALTĂ POVESTE.....	59
TRANSFORMARE.....	61
PRIMĂVARA.....	63
DE VEI VENI.....	65
LINIȘTE.....	67
FACÉREA LUMII.....	69
IUBIREA.....	71
AȘA-I VIAȚA.....	73
DILEMĂ.....	75

ULTIMA PARTE

NIȘTE SCĂRI

NIȘTE SCĂRI.....	79
RUGĂ.....	81
GÂNDURI DE TATĂ.....	83
AMINTIRI.....	85
ACTORUL.....	87
VÂNTUL.....	89

COSTIN-AUREL MEREȚ

TREI

SUNT.....	91
NEBUNIE.....	93
CADOUL.....	95
STEJARUL.....	97
GLASUL INIMII.....	99
TU.....	101
TIMPUL.....	104
SPERANȚA.....	105
PRE-ELECTORALA.....	107
MIRARE.....	109
ELECTORALĂ.....	111
SCRISOARE PRIMITĂ DIN CER.....	113
ETERNULUI CANDIDAT.....	115
POSTELECTORAL.....	117
CHIP DE OM, SUFLET DE FIARĂ.....	119
AUTODENUNȚ.....	121
SCAPĂ CINE POATE!.....	123
ȘAH.....	125
ÎN CAUTAREA LUI DUMNEZEU.....	127
CU JALBĂ LA DUMNEZEU.....	129
CÂT DE NAIV POT SĂ FIU!.....	132
MUGURI DE SPERANȚĂ.....	133

„Același rol, aceeași scenă,
Aceleași replici spuse diferit.
Decorul pare să nu-mi vină,
Piesa se joacă, teatrul n-a murit.”

9 786066 341721

ISBN: 978-606-634-172-1